

Előfizetési árak:
 Egész évre frt 10.—
 Félévre „ 5.—
 Negyedévre „ 2.50
 Egy óra „ 1.—
 Egyes szám 4 kr.

Megjelenik mindennap,
 Vasárnap kivételével.

DEBRECZENI ELLENŐR

Szerkesztőség
 és
Kiadóhivatal:
 Főpíacz, a városháza
 szemben.
 Hirdetések a legmér-
 teltebb árazámitán
 mellett.

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE.

Szózat.

Debreczen szeptember 26.

Kiss Áron püspök, a legnagyobb református egyházkerület főpásztora ma küldi szét kerületének valamennyi gyülekezetébe azokat az utasításokat, melyekkel a most tanácskozó kerületi közgyűlés megbízásából hatszáz református lelkipásztort és közel egy millió tövszökekes magyar református honpolgárt tájékoztat vallási és egyházi kötelességeikről, — abban az új helyzetben, melyet az egyházpolitikai törvényeknek már csak napok által elválasztott életbelépése idéz elő ugy, állami, mint egyházi közéletünkben, az egész magyar társadalomban.

A magyar református egyház ezuttal sem tagadta meg, hagyományos hazaszeretét, mely elválszhatatlan a magyar kálvinizmustól. Hazafiságból és a koronás király által szentesített törvények iránt való lojalis tiszteletből meghajlik az állam hatalomnak magas állami és nemzeti érdekek által parancsolt intézkedései előtt, — melyeknek nehéz kivívásában különben is a leg-hivebb bajtársai voltak a protestánsok. Mig az ősz püspök híveit az új törvények szerint való élésre buzdítja a hazafiság szent tüzével, más felől szeretettel kéri és apostoli gondoskodással inti őket, hogy a megváltozandó viszonyok között hitéhez, vallásához: — az élet legfontosabb fordulatainál: a a bölcsönél, házasságkötésnél és a korporsónál jövőre is vegyék igénybe a lelkipásztorok vallásos szolgálatait.

Ezekre nézve tájékoztat az alább szószerint közölt püspöki szózat, melyet a legközelebbi vasárnap istenisztelet után a tiszántuli kerület hatszáz templomának szószékéből a fognak lelkészek felolvasni.

Szeretett testvéreink az Urban!

Két nap mulva ezen vasárnapunk után, mikor az egyházi felsőség megbízásából és rendeletére ezen iratot felolvassák előttetek, tehát folyó 1895. évi október 1-én, nagy és nevezetes változás megy át szeretett magyar hazánk, s ebben valamennyi egyház, tehát a mi evangéliom szerint reformált keresztyén egyházunk egész közléte is: ekkor lépnek nevezetesen életbe az 1894. évi december 9-én királyi szentesítést nyert XXXI., XXXII. és XXXIII. törvényczikkek, a házassági jogról, a gyermekek vallásáról és az állami anyakönyvekről.

Nagy és nemzetünk egész testét lázas izgalomba tartó küzdelmek előzték meg hazánkban ezen törvények meghozatalát. Nem lehet ez alkalommal feladatunk fejtegetni azon okokat, melyek oly nehézzé tévők törvényhozó testületünkre nézve azon új, ugy társadalmi, politikai, mint egyházi életünkre nézve hazánkban korszakot alkotó törvények megteremtését; csak annyit óhajtunk jelezni hogy hazai egész protestáns egyházunk, annak ugy lelkészei, mint világi tagjai lelkesen

küzdöttek ezen törvények meghozatala mellett, s miután azok királyi szentesítést is nyertek, hazafias kötelességüknek is tartják annak életbeléptetése körül megtenni mindazt, mit tőlünk a haza, a polgári jó rend, s az egyház legszentebb érdeke méltán megkövetel.

Ily czélből határozta el tiszántuli ev. ref. egyházkerületünknek f. hó 21. s következő napokon tartott közgyűlése, hogy lelkészei által e napon tájékoztató utasítást olvastat föl az egyházkerület összes hívei, tehát előttetek is, szeretett testvéreink az Urban, arról, hogy mely vallási és egyházi kötelességeket kell szemmel tartanotok ezután azon új helyzetet illetőleg, melyet egyháztársadalmi életünkben az új törvények teremtenek.

Kötelességszerű dolog ez egyházunk részéről, mint a mely békekességben akarja a maga életfájának gyökereit a nemzethez, a haza földjében ápolni, mint a mely előtt folyton ott lebeg az apostoli ama soha figyelmen kívül nem hagyható intése: „Mindenek ékesen és jó renddel legyenek ti köztetek“ (I. Kor. XIV. 40.).

Egyházunk a törvény iránt igaz tiszteletet s ezzel törhetetlen hazafias érzületét akarja megmutatni, de egyszersmind saját maga iránti kötelességét is teljesíti, mikor az alkotmányos törvényhozás útján hozott törvények egyházas érzülettel és irányban való betöltésére utasításokat is ad a maga híveinek.

A mi először is a házassági jogról vagy a hogy közönségesebb névvel már inkább ismerjük, a polgári házasságról szóló XXXI. t. cikklet illeti; ezentul a házasságot hazánkban is, mint Európa legtöbb művelt államában, polgári tisztviselő előtt kell megkötni.

Ez a legnagyobb változás, melyet közéletünkben az új egyházpolitikai törvények létesítenek; ez a mire nézve legtöbb félreértés forog fenn, mire nézve tehát okvetetlenül utasítást kell adnunk szeretett híveinknek.

A házasságot Isten szerette, Krisztus tisztelte, az apostolok nagyra becsülték, a régi egyházi atyák és a reformátorok fennen magasztalták s a ker. egyház a maga részéről mindenütt és minden időben komoly és ünnepélyes szertartások között igyekezett összekötni.

A prot. egyház pedig, bár a házasságot nem tekinti sákramentomnak, mint a hogy azt a r. kath. egyház teszi, a házasság vallásos megkötésénél jogosítottnak, sőt kötelezetteknek érezte magát arra, hogy hívei életének ezen legfontosabb pillanatában szavát hallassa, a házasságra lépő feleket szent esküvel egymás iránti hűségre elkötelezze és az eskü szavainak elhangzása után az előtte immár megkötött frigyét meg is áldja.

Híveink pedig mindeddig szent vágyódással várták és kérték házassági szövetségüknek az egyház szolgálja előtti megköthetőségét, s az egyház áldásának reájok és szent frigyökre való kiadását. És így hazánkban törvényes házasság eddig az egyház hozzájárulása nélkül nem köthetett.

Természetes dolog ily körülmények között, hogy egyházunk, a házasság előtte való megkötésére vonatkozó ily történeti előzmények után egyáltalában nem volna hejlandó könnyű szerrel lemondani azon johejlandó könnyű szerrel lemondani azon johejlandó, hogy a polgári házasság behozatala után is hallassa hívei házasságkötésénél a maga erősítő, bátorító hangját. Természetes dolog az is, hogy híveink, mint általában a

keresztyének, ezentul is oly komoly s egész életre kiható lépésnek fogják tekinteni a házasságot, mint a milyennek tekintették eddig, melyet tehát az illető polgári tisztviselő előtt előbb polgárilag megkötvén: egyháziilag is óhajtanak megáldatni.

Az új törvény az egyházaknak és az egyházak híveinek teljesen meg is hagyja azon jogukat, mikor 149. §-ában kimondja, hogy ezen törvény a házasságkötésre vonatkozó vallási kötelességeket érintetlenül hagyja.

Igenis halljátok meg, szeretett testvéreink az Urban, hogy nektek az új házassági törvényt csak olyan komoly és magasztos, mert Isten törvényén alapuló intézménynek kell tekinteteket, a milyen az eddigi házassági törvény volt. Tudjátok meg, hogy az új törvény behozatala után köntendő házasságok is éppen nem egy időre kötött, tetszés szerint felbontható szerződés, hanem egy egész élet folyamára kötött szövetség, mely csakis halál, vagy bírói ítélet által bontható föl, s ép oly tiszta házassági hűségre, feddhetetlen erkölcsi életre kötelez, mint az eddig tisztán az egyház előtt kötött házasság.

De tudjátok meg azt is, hogy az Isten szent törvénye s az egyházunk iránti hűség, valamint a házasságnak vallásos erkölcsi oldala, tehát minden magas érdek megköveteli azt is, hogy a kik evangéliom szerint reformált magyarországi ker. egyházunk hű és igazi tagjainak vallják magokat, azok a polgári frigykötés után lehetőleg azonnal, minden szükségtelen halogatás mellőzésevel, egyháziilag is áldassák meg frigyöket, az eddigi áldásos szokás szerint Istennek színe előtt is esküvéssel fogadván házastársi hűséget.

E végre vegyétek figyelembe a következő utasításokat:

A kik közületek ezentul házasságra szándékoznak lépni s határozott kívánságot fejeznek ki lelkészök előtt arra nézve, hogy őket a polgári hirdetéssel egyidejűleg azok is hirdessék ki: ezt a lelkészek csak azon esetben tehetik és teszik meg, ha a polgári anyakönyvvezetőtől „tanusítványt“ visztek a felől, hogy kihirdetés végett nála már be vagytok jegyezve.

Egyháziilag örömmel és készséggel egybeadnak lelkészeink benneteket ezentul is; de ezen lelkipásztori kötelességeket csak azon esetben teljesíthetik, ha az illető polgári anyakönyvvezetőtől „tanusítványt“ visztek hozzájuk előzőleg már megtörtént polgári egybekelésükről.

Ha közületek valaki polgári tisztviselő előtt megkötvén a házasságot, az egyház áldását akkor valami oknál fogva nem kérte ki, de abban későbbben mégis részesei akar: őt egyházunk utólagosan is teljes készséggel részesíti a kért áldásban.

Azon házások neveit, kik magukat nálunk egyháziilag is összeeskettették vagy esetleg megáldatták: ezen ünnepélyes cselekményt követő vasárnap délelőtt, istenisztelet alkalmával, szószékéből nyilvánosan is ki fogják lelkészeink hirdetni. Fontos dolognak tartjuk nevezetesen azt, hogy köz tudomásra jusson híveink körében, hogy kik tettek polgári kötelességeik mellett vallási és egyházi kötelességeiket is eleget.

A mi a gyermekek vallásáról szóló XXXII-ik t. cikklet illeti, felhívjuk figyelmeteket, szeretett testvéreink az Urban, azon tényre, hogy ezen új törvény szerint a különböző vallásfelekezetekhez tartozó házasságok, házasságuk megkötése előtt egyszersmindenkorra megegyezhetnek arra nézve,

okon
 b fa-
 rm se
 rész-
 szben
 Barna
 akarék-
 i gyö-
 nospora
 essző
 megren-
 buza
 Feldman
 folytatn
 , azaz
 egy
 zkar he-
 észfizetés
 hozzanak
 társaság
 ége.
 Gépjavitó műhely.

hogy gyermekeik valamennyien az atya, vagy az anya vallását kövessék, illetőleg abban neveltessenek. Ezen meg egyezés módzatait részletesen előírja a törvény. Ha pedig ilyen megegyezés nem jött létre, a gyermekek szülei vallását nemők szerint követik, illetve abban neveltetnek, vagyis a fiúk apjoknak, a leányok anyjoknak vallását követvén, abban fognak neveltetni.

Szeretett testvéreink az Urban! Tőlünk s a mi egyházunktól mindig távol állott az, hogy meg nem engedett utakon akarjunk hivatásunk számát szaporítani, s nem tartottuk soha feladatunknak azt, hogy illetéktelen, hozzánk nem méltó módon híveket, tagokat halászsunk el más keresztyén felekezettől. De viszont kötelességünknek tartottuk és tartjuk azt is, hogy megőrizzük a hozzánk tartozókat, hogy örködjünk a reánk bízott lelkek fölött. De ebben a ti támogatásokra szükségünk volt mindaddig s még nagyobb szükségünk lesz ezentúl. Kérünk és hívunk be a testvéreket, hogy igyekezzetek megőrizni magatokat minden kísértéstől, mely arra akar venni, hogy az ezentúl kötendő házasságból származó gyermekeiteket minden fenntartás nélkül átengedjétek ránk nézve idegen felekezettek tagjaiul. Ha tehát vegyes házasságra léptek más keresztyén felekezet tagjaival, avagy éppen nem keresztyénekké, úgy kössétek előzetes megállapodásokat, hogy születendő gyermekeiteket, legalább a ti nemetek szerint megtartassanak egyházunknak, s a mi ezzel igen sok esetben egyre megy, magyar nemzetiségünknek.

Elvárja ezt töletek egyházunk, mely midőn örömmel üdvözlö az új törvényt, félteti köteles a maga legszentebb érdekeit s övni tartozik fennállhatásának, virágozhatásának, jövőjébe vetett reménységének alapköveit, az apostoloknak ama szavai szerint: tartásuk meg a mi reménységünknek tántorgás nélkül való vallását. (Zsid. 10, 23.)

A mi végre az állami anyakönyvekről szóló XXXIII-ik t. cikket illeti, erről itt igen kevés mondani valónk lehet. Az állami anyakönyvvezetőnél tartoztok ezentúl először bejelentni a családaitok körében előforduló házasságkötéseket és temetéseket, de megkívánja a vallás és egyház iránti hűség és kötelesség, hogy a menyiben a keresztelest, mint az állami hatóság által a keresztyén egyháztól el nem vehető sákramentomi te-

endő, a lelkészknél marad: a keresztelest lehetőleg mindenkor előzze meg a született gyermeknek a polgári anyakönyvvezetőnél való bejelentését. Hadd legyen az a gyermek először Isten országának tagja s csak azután jegyeztessék be a polgári társadalom tagjai közé.

Ha pedig a halál anyyala szeretteitek közül valakit elszólit, első sorban a polgári anyakönyvvezetőnél jelentsétek be s aztán az ő tanúsítványával haladéktalanul jelentkeztek az egyházi temetés eszközlése végett a lelkési hivataloknál.

Ezek után végezzük tájékoztató utasításunkat, a tyai szeretetből fakadó szózatunkat azon felhívással, hogy legyetek ti, szeretett testvéreink az Urban, legyetek hívek a törvénynek betöltésében; tekintsetek hazafias és egyházi kötelességeteknek az uralkodó Felső által szentesített nyert új törvényeknek pontos megtartását.

Mi hazai protestánsok, s első sorban mi reformátusok óhajtottuk ezen törvényeknek meghozatalát, mert mi a felvilágosodás s a vallási türelem buzgó harcosai voltunk mindenha és azok vagyunk ma is. Az alkotmányos törvényhozás megalkotta ezen törvényeket, és ezekre nézve is szól hozzánk az irás: „Minden lélek a felső hatalmasságoknak engedelmes legyen: mert nincsen hatalmasság, hanem Istentől, és a mely hatalmasságok vannak, Istentől rendeltettek“ (Róm. XIII. 1.) Ámen.

A tiszántúli ev. ref. egyházkerület 1895. évi szeptember 25-én tartott közgyűlése nevében és megbízásából.

Kiss Aron
püspök.

Ugyancsak ma jelent meg a tiszántúli ev. ref. egyházkerület lelkészei részére kibocsátott *Ideiglenesen tájékoztató* az ez évi október hó 1-én életbelépő törvények folytán követendő egyöntetű eljárása tárgyában.

A püspöki körlevél kifejezi azon óhaj, hogy a papság oda törekedjék, hogy egyrészt az állam törvényeivel összeütközésbe ne jöjjen, míg másrészt az egyház érdekeit megóvassanak a fenálló törvények korlátai között. A lelkési szolgálatok és liturgiai rend meg-

tartására pedig a következő utasításokat írja elő a papoknak.

a) A keresztelest lehetőleg előzze meg a polgári anyakönyvvezetőnél történő bejelentést. A keresztelest megtörténtéről az illetékes esperesi hivatalok által megküldendő minta szerint nyomtatott kereszteleési jegy állítandó ki, melyet a keresztelestnél közreműködő keresztszülők valamelyikének, vagy a bábának kell átadni a polgári anyakönyvvezetőnél való felmutatás végett. A keresztszüle vagy bába a ker. jegyet, mely mindenkor díjmentesen állítandó ki, az említett felmutatás után a családnak megőrzés céljából visszaadja.

b) A házasságra lépni szándékozó felek előzetes kihirdetését csakis határozott kívánásukra, s csakis a polgár anyakönyvvezető írásbeli „tudósítványa“ alapján teljesítse a lelkész, mikor meggyőződött, hogy az illetők hirdetés végett a polgári anyakönyvvezetőnél be vannak jegyezve.

Az egész egyházi egybeadást csak az esetben teljesítheti a lelkész, ha a felek az előzetes polgári egybekelésről szóló hiteles „tanúsítványt“, melyet az illetékes polgári anyakönyvvezető a törvény értelmében díj nélkül tartozik kiállítani, felmutatják s átadják s ez az egyházközség irattárában megőrzendő.

Ily tanúsítvány nélkül csak ekkor eskethet a lelkész, ha az egyik házassal fél orvosilag igazolt közel halállal fenyegető betegségben szenved s a lelkész kérdésére a felek azt adják elő, hogy legjobb tudomásuk szerint nincs köztük házassági akadály. — Az egyházi egybeadás a jelenleg érvényes esketési rendtartás szerint történik s a lelkész csak a jegyesek most szokásban levő eskü előtti kikérdezését hagyja el. Polgárilag házasságra lépett keresztyén és nem-keresztyén felek, ha e célból lelkészeinknél jelentkeznek, egyházi áldásban részesítendők az eskü mellőzésével. Mindazáltal oly esetben, midőn a nem-keresztyén fél az egyházi esküt le akarja tenni, az esküformulát előzetesen, magánaton ismertesse meg vele a lelkész, s ha letételére ezután is kész az illető, meg is eskethető.

Azon házások neveit, kik utólag magukat lelkészeinknél egyházilag összeeskettették vagy megáldatták, azon ünnepélyes cselekményt követő vasárnap délelőtt, az isten-

T Á R C Z A.

A szomorú multból.

Te reád gondolni: ez az én világom,
Pedig érzem, tudom, hogy e világ álom.
Álom, hogy Te szeretsz, mégis boldog vagyok.
Pedig a szememben égő könnyű ragyog.

Nemrég még reméltem egy, szebb jobb jövőbe,
Tiszta boldogságba, angyal jó szivedbe,
De most sötét boru kerülgeti lelkem,
Érzem hogy elvesztél rám édes szerelmem.

Haldokló természet! nézlek ablakomból,
Boldog vagy te mégis, hisz' ébredsz tavaszkor.
Elhozod virágod langyszellőnek szárnyán,
De az én szívemben nem nyílik tavasz már.

Te reád gondolni, ez az én világom,
Pedig érzem, tudom, hogy e világ álom;
Nem lehetsz az enyém, csak távolból nézlek
De a távolból is szívemből... szeretlek.

(Eger, 1892.)

Jászberényi.

M e g h a l t!

— A Debreczeni Ellenőr eredeti tárczája. —

Írta: Popper Dezső.

Már magában véve a czim olyan hidegen hat idegeimre, hogy már-már megváltoztatnám, ha attól nem tartanék, hogy el találom veszíteni beszélyem fonálát.

* * *

Nem is olyan nagyon régen volt. Még jól emlékszem arra a pajkos kis szőkefürtű fiúskára, midőn hányta a homokban a buczkákat, mily kedves hangon tudott kacagni, szinte jól esett a fülnek.

— Pösz, hát igazán elköltöztök innen? — kérde, mikor már a szekeren ültünk, mely elé két elég rossz husban levő oláh ló volt fogva, kik hivatva voltak bennünket egy jobb, szebb helyre vinni.

A kocsis közzévágott a lovaknak, anyám sirt, a szomszédasszonyok kötőnyeiket szemükhöz tartva zokogtak, míg a szomszédok zsebkendőjükkel intettek *istenhozzád*-ot. Csak Jani maradt közönyös a válásnál; elővette spárgából rögtönzött gyeplűjét és erőnek-erejével a Bodri nyakába akasztotta azt, míg nád-szál-botjával előremenésre unszolta.

Lovaink már-már kiértek a faluból, sűrű porfelhőt hagyva maguk után, már az uraságék gesztenyefákkal telt dus parkja mellett is elhaladtunk, míg végre kiértünk a homokos országútra. Megálltunk még egyszer a határban a *Három Itezés*-nél, hol kocsisunk megetette a lovakat, míg mi a koresmába mentünk. Siri esendőség uralkodott odabent és csak többszöri kopogtatásunkra jelent meg a koresmáros. Elbeszélte a szokásos napi eseményeket, majd később egy napilapot adott kezünkbe, mely ugyan már két hete fekszik ottan, hogy megtudjuk, mi az újság. Ezen lap minden „intelligensebb“ vendég-

nek ki lesz szolgáltatva. Ozsonnánk elköltése után ismét utra keltünk, azonban most már csak a nagy tanyai kutyák esaholása kísért bennünket a szabadba.

Hat órai szekerezés után végre értük utunk célját. A falu végén, hol az ut befelé kanyarodik, a kisebb viskókból kíváncsi szemek bámultak reánk, majd beljebb érve, már hallottunk egyes megjegyzéseket is:

— Ezek Papfalviékhöz jöttek. Meghalt a fiatal Papfalvi, most ide jönnek lakni az apóshoz.

— Szegény asszony!

— Milyen sok holmijuk van.

Ilyen s hasonló megjegyzések kísérték bennünket egész nagyatyám házáig. A kapuhoz, érve kocsisunk ostora nyelével megkopogtatta az ajtót, mire előszaladt a szérúról a hetes, utána nagyapám hosszúszerű pipájával és komót-sipkával fején, mellette jött a megtört anya, nagyanyám, kit fia halála, habár már egy éve is elmult, még most is mélyen lesújt. Teljesen feketébe volt, még zsebkendője is fekete szegélyű volt, melyet mindig kezeiben szorongatott, hogy a folyton ömlő könnyeket felszárítsa. Az óriási kapu nagy nyikorogva végre kinyílt, mi azonban nem vártuk azt be, hogy szekerünk beérjen, hanem édes anyámmal egyetemben leugrottunk a szekérről és a kis kapun mentünk nagyszüleim ölelésre tárt karjai közé. Anyámat össze-vissza ölelték, esókolták,

tisztelet alkalmával, a mostani lázassági hirdetések helyén, nyilvánosan a szószekekből kell kihirdetni, hogy köztudomásra jusson, kik tettek polgári kötelességeik mellett a vallásiaknak is eleget.

c) A temetést a polgári anyakönyvvezető által aláírt hiteles halálozási tanusítvány alapján teljesítse a lelkész, s ezt az okiratot az egyházközségi irattárban helyezze el.

Az eddigi stólák érintetlenül maradnak.

Az egész Idoiglenes tájékoztató hü ki nyomata a hazaszeretettel és a törvények iránt való tisztelettel egybekötött vallásos érzületnek és mindenestre hatalmas ömözditője lesz a körlevél annak, hogy az egyházi politikai törvények életbeléptetésének küszöbén a pánság által felvilágosított hívek hődellettel alkalmazkodnak a szabadelvűség követelményeihez.

Tisza Kálmán Nagyváradon. Mint lapunknak Nagyváradról írják, Tisza Kálmán országgyűlési képviselő e hó 29-én Nagyváradra érkezik. Nagyvárad képviselője előre értesítette választóit, hogy Váradon időzése csupán csak érintkezés akar lenni a választókkal. Ezért fogadtatás nem lesz, sem beszámoló, vagy másféle politikai nyilatkozat tétel nem várható.

Belföldi hírek. (A király Hollós Mátyás szobránál.) A király Mátyás király szobrának teleplezésékor ismét meglátogatták Kőszvárt. — (Rosszalt közgyűlési határozat.) Hódmező-Vásárhelyre leirt a belügyminiszter, hogy nem hagyja jóvá a Kossuth Ferencz fogadtatására összehívott közgyűlési határozatot, sőt rosszalását fejezi ki a felett. — (A főváros új főkapitánya) Egy budapesti könyvnyomatos lap a főváros új főkapitányául Radvánszky Béla bárót jelöli, Radvánszky Géza koronaőr öcsését, ki évek óta nagy előszeretettel foglalkozik rendőri ügyekkel. — (Külön magyar udvartartás) Egy könyvnyomatos megczáfoja azt a hírt, hogy a magyar főudvarmesteri állás ügyében értekezlet lenne Bécsben. Az egész ügy réggen meghaladta az értekezletek stádiumát. — (Jegyzők országos gyűlése.) A köz-

ségi és körjegyzők országos egyesülete ma délelőlt tartja közgyűlését a pesti megyeház dísztermében. Ezen az ülésen állapítják meg annak a memorandumnak a szövegét, a melyet a belügyminiszterhez felterjesztenek, hogy majd a közigazgatási reformnál vegye figyelembe.

Külföldi hírek. (Antiszemiták korteskedése.) A bécsi községtanácsosi választásoknál az antiszemita nem atallanak a király és a főherczegek nevével korteskedni. Luéger levélmásolatokat mutat, melyeknek eredetjét állítólag Mária Terézia főherczegnőtől és Lajos főherczegtől kapta, kik gratulálnak neki a keresztényiség megbosszulásáért és Bécsnek a zsidó-uralom alóli felszabadításáért. Azt is híresztelik, hogy a király örvend a választások eredményének, mely az antiszemitaokra oly kedvező módon ütött ki. A hírek érthető hatással vannak a választókra. — (Faure elnök nem megy Moszkvába.) Szentpétervárott azt jelentik, hogy a francia köztársaság elnöke az orosz czár koronázási ünnepségén nem fog jelen lenni, miről szó sem lehet. Akadályozza ezt már maga az a bevett szokás is, hogy uralkodó más állam fejének megkoronázásánál sohasem jelenik meg. — (Az angolok aggodalma.) Az angol lapok izgatottan kezdik tárgyalni a francia nagyhadgy kerlatokat s kivált azt, hogy Mircourtban Lobanov herczeg egy orosz tábornokkal is megjelent. Ezt sokkal nagyobb fontosságúnak tartják, mint azt, hogy Ausztria-Magyarország uralkodója hasonló látogatást tett Stettiában.

Városi és megyei hírek.

Városi közgyűlés. Meghívás az 1895 évi szeptember hó 27-dik napján pénteken délelőlt 9 órakor a városháza nagy tanácstermében tartandó rendes bizottsági közgyűlésre. Tárgyak: 1. Polgármesteri jelentés 1895. évi július és augusztus hónapokról. 2. József cs. és kir. főherczeg Ö Felségének köszönő irata László cs. és kir. főherczeg elhalálozása alkalmából hozzá a város részéről intézett részvétirat. 3. Márk Endre ur interpellációja. 4. Tanácsi előterjesztés: Szabolcsvármegye közönségének a

Margit-sziget országos költségen leendő megvétele tárgyában a miniszter urhoz intézett s pártolás végett ide megküldött feliratára. 5. Ugyanaz. Csongrádmegye közönségének 30 literes ürmérték behozatala tárgyában a kereskedelemügyi Miniszter urhoz intézett s pártolás végett ide megküldött feliratára. 6. Ugyanaz: Békésvármegye közönségének az országgyűlési képviselő választási törvény módosítása végett a képviselőházhoz intézett feliratára. 7. Ugyanaz: Csanád vármegye közönségének a népoktatás államosítása tárgyában intézett megkeresésére. 8. Ugyanaz: Somogy vármegyének a mezőgazdasági válság megszüntetése tárgyában az országgyűlés képviselőházához és a kormányhoz intézett s pártolás végett megküldött feliratára. 9. Ugyanaz: Az ágostai ev. egyháznak iskola telek, vagy 500 frt kárpótias adása iránti kérvényére. 10. Ugyanaz: A Csokonai-körnek, az emlékkert rendezése céljára 600 forint segély adása iránti kérvényére. 11. Ugyanaz: Az izraelita iskolaszék segély iránti kérvényére. 12. Ugyanaz: Az 1896-ik évi házipénztári költségelirányzat megállapítása iránt. 13. Ugyanaz: A szegényügy rendezése tárgyában alkotott szabályrendelet kihirdetése, illetve a szegényház megnyitásának határideje megállapítása tárgyában. 14. Ugyanaz: Az elhalt választott bizottsági tagok helyeinek választás utján leendő betöltése tárgyában. 15. Ugyanaz: A szováti vizes földeknek a község részére leendő eladásának szavazat utján eldöntése iránt. 16. Megüresedett közlelévtári segély, továbbá mezőbiztos, valamint az ezen állások betöltése folytan esetleg üresedésbe jövő hivatali állások választás utján betöltése. 17. Tanácsi előterjesztés: A realiskolai pénzalapnak a házipénztárra átruházása tárgyában. 18. Ugyanaz: A Csapó-kertben létesítendő iskolák céljaira telek szerzés iránt. 19. Ugyanaz: A kir. tábla elhelyezésére szolgáló épületek telkeinek az állam tulajdonába átadására iránt. 20. Felebbezés Ábrahám László tiszti főügyésnek a korbáz részére engedélyezett kőcsönre vonatkozó kötvény formáját megállapító 3289/1895. számú tanácsi végzés ellen. 21. Tanácsi előterjesztés: melylyel a megalakult Ebesi, Szepesi, Hegyesi, Elepi s több birtokosság alapszabályai jóváhagyás végett bemutattnak. 22. Ugyanaz: A házi pénztári hivatal által vezetett 1894-5. évi polgári fa számadás megvizsgálásáról. 23. Ugyanaz: melylyel a hatósági állatorvosok jelentései az állat egészségügynek az 1895-ik év II-ik negyedébeni állásáról bemutattnak. 24. Ugyanaz: a városi közigazgatási bizottság 1895-ik I-ső félévi működéséről szóló jelentését illetőleg. 25. Ugyanaz: a hortobágyi legelőről leszorult szarvasmarháknak az erdőségi kaszálóokban behajhathatása iránti intézkedéséről. 26. Nyugdíj iránti kérvény. 27. Bába oklevél kihirdetése. Debreczen, 1895, szeptember 24. Simonffy Imre királyi tanácsos, polgármester.

TÜKÖRDARABOK.

Debreczen, szeptember 26.

Mióta legutóbbi tárczám megjelent, öt panaszos és szemrehányó levelet kaptam, melyben komolyan figyelmeztetnek, hogy hagyják fel a szomorú tárczacikkelyek írásával.

Elhatároztam, hogy ezen levelek közül néhányat közzé teszek, de ugyanez alkalommal azt is megígérem, hogy ezentul csakis vig tárczákat fogok írni lapunkba.

Nem vagyok ugyan maliciozus, aki készpénznek veszi Bánk bán azon állítását, hogy „nevetni és sirni mindegy az asszonyoknak“, de azért tartozom anyai udvariassággal a hölgyeknek, hogy óhajásaikat respektáljam és eldobva magamtól a szomorú események

hangosan zokogva, mig végre én rám is került a sor. Azt sem tudták, hogy mit csináljanak velem előbb.

— Lefektetjük, hisz' el van az én kis báránycám fáradva, — mondá nagyanyám.

— Enni valót adjál inkább édes anyjukom, hiszen megéheztek azon a hosszú uton, — fakadt ki nagyapám.

Azután kezdődtek a kérdezősködések, miután engem lefektettek.

És álmodtam . . .

Azóta sok idő mult el. Tizenöt esztendő. Felkerültem a fővárosba, hol tanulónak adtak. Már fel is szabadultam, midőn egyszer megkaptam a behívót, melyben sorozásra hívnak. Valóságos zibbadtóság vett rajtam erőt, mert egyidejűleg Janitól is kaptam levelet, melyben oly szomoruan adja tudtomra, hogy őt is sorozásra hívják.

— Hisz gyenge ember vagyok én — mondá, midőn tizenöt esztendő multával ismét találkoztunk.

A sorozás előtti napon érkeztem születési helyemre, melyet oly régen nem láttam. Janiék még mindig ott laktak, csak egyedül ő rá emlékeztem még vissza; bevezetett a nagy kertbe, hol a nagy körtefa alá ültünk, ugy mint akkor régen. Elmult már a zord tél, a fák rügyezni kezdtek, a madarak csicsérgései is a tavasz közeledtét hirdették. Szegény gyermekkori barátomat görcsösköhögés fogta el, mire azt adta okul, hogy csak meg van

„hülve.“ Ismertem az olyan hüléseket, melyeknél a szemek fénytelenül bámulnak a nagy semmiségbe és a mellkas hő-rög. Megragadta kezemet hűvvel, mintha azt kérte volna:

— Ments meg a haláltól.

* * *

A harmadik évben, midőn már egy másik mezővároskában volt a sorozás, nem láttam gyermekkori pajtásomat.

A városháza udvarán nagy tolongás volt. A sorozó bizottsághoz vezető ajtónál két szuronyos csendőr állott, mig a tornác tulsó végénél, hol a fiatalok remegve várták, hogy a hajdu neveiket kiáltsa, egy összegörnyedt agg férfi állott, botjára támaszkodva leste a nevek felolvasását. Már az N betűnél tartott a neveket felolvasó hajdu. Egyszerre csak elkiáltja magát az ajtónál álló csendőr:

— Miért nem jött el Molnár János?

— Meghalt! — volt a válasz.

A szegény összetöpreődött öreg apa oda tolokodott a csendőrhöz és szinte suttogva mondta:

— Meghalt! Tegnap temettük el drága gyermekemet. Itt a halotti levél . . .

Meg kellett fogódnom, hogy el ne essek ezen hír hallatára . . .

* * *

Hol vannak gyermekéveim . . . . . Azóta talán már a esontjai is elporladoztak és nekem még mindig türelmesen kell várnom a kérélhetlen halált! . . .

és történetek még kezeim között levő gombolyagját, az élet kellemes, színesebb és verőfényesebb oldaláról fecsegek.

Ezen elhatározásom közepett azonban súlyos gyötrelmeket állottam ki. Tárcaim „feltrancsirozott szívü” hősei fenyegetőleg emelkedtek ki általam megásott sirjuktól, szememre hányva, hogy miért kellett nekik meghalni, ha volt más kibontakozás is. Vádoztak, hogy nem gyógykezelttem őket elég lelkiismeretséggel, míg egyik ártatlanul sirba küldött hősnőm erőnek-erejével visszakivánczolt az életbe, megunva azt a „hosszu hallgatást”, mely nagyobb ellenére volt mint a halál.

Ez alkalommal azonban még sem tehetek eleget a hölgyek óhajának és nem irok vig tárcazt. Sokkál szomorubb napokat élünk, hogysen tréfálhatnánk. Phyloxera, vastatrix, peronospora, egyenes és görbe ad ó nem alkalmas tárgyak a kaczagásra. Éppen azért addig is, míg vig történetet eszelek ki, közlöm azon leveleket, melyeket „Szegény beteg asszony” cz. mű tárcazikkelyem megjelenése után kaptam.

Az első így szól:

T. Uram!

Nem vagyok épen fiatal, (na ez leg alább öszinte) de azért fogékonysággal bírok az élet boldogságának megértéséhez. Szívem még nem fásult el egészen és nem tartozom az ok közé, kik könnyelműen pálczát törnek a férfiak hűsége felett. Én még mindig remélnék abban, hogy boldogabb is leszek, mint most. Eddig is csak rajtam mult, hogy marok számra nem szedtem a boldogság virágait.

De mi köze T. Uram Önnek mindezekhez, elég ha annyit mondok, hogy gyermekeim nincsenek, férjem csak éjtél felé jön haza és így módomban van az olvasás.

Ne csodálja tehát, ha az Önök ujságát az első betűtől az utolsóig el olvasom. A mi rovatunk a Tárca lévén, természetesen fogja találni, ha azt olvassuk legelőször. Így akadtam az Ön tárczáira is melyek borus hangulatuknál fogva eleinte nagyon tetszettek, de később beláttam, hogy ön kegyetlen szívü ember, ki egy nőt sem tesz meséiben boldoggá. Az ön hős női folyton s irnak, szünet nélkül szenvednek és végre halomra halnak a nélkül, hogy jutalmul egy kis boldogságban részesülnek. Miért szenvedjük mi örökké és miért ne emánczipálnánk mi magunkat a férfias káros befolyása alól. Ha egyszer eljön hozzánk, megfogja látni, hogy az uram úgy tánczol, a hogy én fűtyölök. Azt mondják, hogy nagyon keményszívü vagyok, pedig mondhatom Uram Önnek, hogy egy légy ószi haldoklása ossiáni keserveket kelt bennem. Barátom egyike e bennem rejlt tulajdonságot a fine de siecle sliffes viseletének tartja, míg férjem egyszerűen kiálhatatlanságnak nevezi.

Akárhogy legyen is különben a dolog, kereken kijelentem, hogy az ön utóbbi tárcaí nekem egyáltalában nem tetszettek. Hogy ki és mi ön? nem tudom, de úgy látszik, hogy nagyon szereti a kivégzéseket. Ugyan minek bánik hősnőivel oly kegyetlenül? Például multkori elbeszélésének hősnője Adél is lehetett volna boldog, de Ön irgalmatlanul koporsóba zárta és azon virágokat, melyek keblére illettek volna,

koporsójára szórta. Ugyan micsoda eljárás már ez? Higyje meg, annyira megharagudtam, hogy kedvenz macskámat mérgebben az uramhoz vágtam. Azután elképzelheti a többit, tehát nem is folytatom.

Vegye azért tudomásul, hogy minden egyes tárcaja elolvasása után patália van házunknál. É: ennek Ön az oka, mert az Ön hősnői úgy pityeregnek, mint egy fél éves gyerek, kitől elvették a violagyökereket. Azért tehát vagy ne firkáljon, vagy ha ír, írjon olyan dolgokat, melyeken az urammal együtt robotban kaczaghatunk. Értette? Jó napot. — Jókedy Boriska.

A másik levelet Hajnalka aláírással kaptam. Regényekből betanult frázisokban bővelkedő sorok ezek, melyek azt bizonyítják hogy Hajnalka a Werther keserveit könyv nélkül tudja. Hajnalka levelében egyenesen tagadja, hogy a mai kor fiatal írói generációjának joga volna szomorú történeteket írni. Egyébként úgy látszik, hogy Hajnalka még iskolás leányka, ki nincs jó barátságban a helyesirással, azért azt tanácsolom neki, hogy előbb tanuljon meg helyesen írni csak azután olvasson tárcazt, nehogy eláruljuk a papának, hogy hiába fizeti a tandíjat.

A harmadik levél finom vonásai az irodalomban eléggé gyakorlott kézre vallanak, miért is az azokban foglalt tanácsokat megfogadva áttérek a negyediket kihagyva az ötödikre mely így hangzik:

Uram! Ön meg sem gondolja, hogy milyen nevetséges, mikor tárcazt ír, mert ha ezt meggondolná, sohasem venne tollat kezébe.

E véleményem nem mondható ugyan kedvezőnek, de ez nekem mindegy, mert kijelentem, hogy nem törődöm haragjával.

Tárcazi első sorban azért nem érnek egy tabatkát sem, mert Ön mindig az aszszonyokról ír, minket leányokat pedig vagy nem említ, vagy csak annyi szerepet juttat nekünk elbeszéléseiben, amennyi a színpadi szobaleányok tennivalója. Ez nem szép magától. Csakis akkor bocsátok meg, ha rólunk is ír olykor-olykor. Tárcazájának tárgyául válasszon pl. egy leányt, ki játszik a fiatal ember szívével, megcsalja őt, mi felett az annyira elkeseredik, hogy dinamittal vet véget életének. Higyje meg, hogy ilyen elbeszélésekért, marokszámra küldjük magának hálánk virágait. Addig pedig, míg azt nem teszi, elhatároztuk, hogy selejtes, a lányokat mellőző írka-firkáit nem olvassuk.

Javuljon meg tehát, míg nem késő és ne foglalkozék annyit az asszonyok könnyeivel, mert boszunk villámaival ott és akkor fogjuk sújtani, ahol és a mikor nem is gondolja. Most pedig üdvözli: Esztrella.

Az itt közlött levelek egészen feldúlták bensőmet.

Sőtét lemondás költözött lelkembe. Nem tudom mit tegyek? Ellenszegüljek-e a szellemi presszionak, vagy pedig bódoljak meg előtte? „Mehr Licht” én is így kiáltok fel a haldokló Goethevel.

De van egy mentő gondolatom. Nem irok több tárcazt, se vigat, se szomoruat. A vonal alatt magamnak fentartott mandatumot leteszem s azt Rezedá-ra ruházom át, ki bár most roskedvűen görnyed asztala előtt, majd fog írni szellemes, vig tárcazt.

Én pedig felköltözöm a vonal felé és írni fogok a hálásabb férfi-közönségnek komoly hangú vezércikkelyeket. Jászberényi.

Irodalom — Művészet.

* Külföldi hírlapírók Budapesten. Megirtuk már, hogy október elsején Bécsből körülbelül *harminc* hírlapíró jön Budapestre az ezredéves kiállítás eddigi munkálatainak a megtekintésére. Az érkezők nagyobbrészt külföldi hírlapok bécsi tudósítói, akikhez a bécsi *Concordia* klub elnöksége és néhány bécsi hírlapíró csatlakozik. Az *Otthonnak* ma értekezlete volt, amelyen a látogtással foglalkoztak.

A vedégek október elsején este nyolc óra negyvenöt perckor érkeznek meg a nyugati pályaudvaron, ahol ez Otthon elnöksége fogadja őket. Az Otthonban aznap esti tíz órakor diszes fogadó estély lesz a tiszteletükre. Az estélyre az Otthon összes tagjai hivatalosak, akik részvételi jegyüket a körben esütörtöktől vasárnap délutánig mindennap délután háromtól ötig válthatják meg. Az estélyre az Otthon a miniszterelnököt, a kereskedelmi minisztert, valamint a kiállítás vezető férfait is meghívja. A külföldi vendégek másnap a kiállítás területén lesznek, rész vesznek a Népszínház díszelőadásán s éjjel Bázias felé utaznak a Vaskapu munkálatok megtekintésére.

S z i n h á z.

A megnyitott rovat.

— A Debreczeni Ellenor színházi referensétől. —

Debreczen, szeptember 26.

Május vége felé történt, hogy szerkesztőségünkben az a szenzációs esemény adta elő magát, hogy szini referensünk hirtelen elhunyt. Kámforrá vált a derék fiu egy nap-sugaras reggelen, és csak hosszas köröztetés után jutottunk oda, — miután néhány hétig bottai ütöttük nyomát, mint *Rendőri hírek* rovatunk vezetője mondaná, — hogy tartózkodási helyét megtudhattuk. A jó fiu, ugyanis annyira belejött a szini referádák írásába, hogy miután néhányzott a kétségbeesés örvényébe került, átözönözött Nyiregyházán, onnan pedig Máramaros — Szigetre kíserte a legoperettesebb szintársulatot.

Ma reggel egy fiatal ember bukkant fel szerkesztőségünkben. Ő volt, a derék fiu, csakhogy mennyire megváltozott! Alig ismertünk rá, nem! Abszolute nem ismertünk rá. Fialatabb volt, engedékenyebb és odaadóbb, mint általában a szinkritikusok szokta lenni a szezon előtt, akik ilyenkor összeránczolt szemöldökkel állanak a hirdető oszlopok előtt és a kiragasztott plakátokról tanulmányozzák a műsort és a személyzet névjegyzékét, mivel a szerkesztőség csupa udvariasságból nem kapott ilyeneket.

Szombaton este nyílik meg a kossuth utcai muzsateplom. A *Trónkeresők* bizonyára még nem láttak megírásuk óta olyan publikumot, mint a milyen e szombat este lesz. — Zsufolt ház, precziz játék és mód felett kielégítő siker! — jósolják a legfiatalabb színház látogatók. Ezt hisszük mi is. Az első előadások az eddigi előjelekből itélve a legjobb ómenek mellett fognak lefolyni. A többi a direktor dolga. Nem találjuk ugyan sem a műsorban sem a személyzetben azt mi óhajtott régi vágyunk volt, — de ezt csak úgy futólagosan említjük. Legkevésbé sem akarjuk provokálni a színházi közönség hangulatát előre és különben sem volna most már időszerű ily ügyekkel foglalkozni, amit

egy ügyes és gyakorlott rendezőkéztöbbé kevésbé pótolhat úgy, amennyire, hogy a közönség nagy része nem veszi észre az eltüntethető hiányokat.

A debreczeni közönség minden esetre kompetens ítéletet tud mondani egy szintársulat felett. Nem hivatkozunk most a múlt évi szezonra, de bízunk benne, hogy Tiszai szinigazgató figyelembe fog venni néhány mérvadó változást, és azt, hogy a jövő szezon elé igen nagy érdeklődéssel néz a közönség.

A sajtó, — legalább is a *Debreczeni Ellenör* részéről bizvást kijelenthetjük, hogy vélemény mondásban, első sorban feltétlenül szigorúsággal fog ragaszkodni az objektivitáshoz, befolyásoltatni nem hagyja magát senki által és referádaiban lehetőleg igyekezni fog a közönség hangulatát tolmácsolni. Egyébként oly kérdésekben, mikor a szintársulat figyelembe vehető érdekből részszorul a sajtó támogatására, azt meg fogja találni mindig, és a legnagyobb odaadással fogjuk igyekezni szolgálni az igaz érdekeket.

R

* **Elűzött primadomák.** Néhány fővárosi lap keményen megtámadta Evva Lajost, a népszínház igazgatóját, mert Blaha Lujzát arra kényszerítette, hogy megváljék színházától. Így elűzte a többi színésznőket is, a kik kénytelenek voltak tehetségüket külföldön érvényesíteni. Evva ezen híreszteléssel szemben nyilatkozott tett közzé a lapokban, s nála levő levelekre hivatkozva állítja, hogy *Pálmai Ilka* magától ment, *Karczagó-Kopácsi Juliska* azért vált meg a vezetése alatt álló színházról, mert nem adhatott ambíciójának megfelelő szerepet neki, miután még négy primadonnája volt. Hegyi Aranka sokat betegeskedett s utóbb pört is kezdett ellene, Blaha Lujza pedig maga kérte tőle levélben a még két évre terjedő szeződése felbontását. Azzal indokolta ezen óhaját, hogy a vidéktől akart ezalatt elbucszni. Ő azonban nem egyezett bele a szerződésbontásba. Ezekből áll a primadonnák üldözése — végzi igazoló sorait. Evva védekezésére a közönség azzal felelt, hogy mikor tegnapelőtt este a Piros bugyellárisban a színpadra tépett Blaháné, kitért a viharos taps, dörgő éljenzés s a művész négyedórásig nem tudott játéka kezdeni. A felvonások után tiszter hívták ki Blahánét, aki könnyes szemekkel köszöntö meg a közönség lelkes ovációit. Blaháné mellett a tüntetések az utcán megisméltődtek. A színházról hazafelé menő művésznőt több száz főnyi közönség éljenezte, Evvát pedig abczugolta.

NAPI HIREK.

— **Egyházkerületi közgyűlés.** A tiszántúli ev. ref. egyházkerület közgyűlése, ma hatodik ülésében befejezte tanácskozásait. Az utolsó ülés határozatai között legfontosabb a kerületnek az a nagylelkű áldozatkészsége melylyel szinte erejét felülmúlólag tízezer frtos alapítványt szavazott a Nagyváradon felállítandó protestáns nőnövelde számára. Ez összeget 1896. január 1-jén folyósítják a tűzkármentesítési pénztárból. Ugyaninnen és ugyanilyen összeget kap a szatmári ev. ref. felsőbb leányiskola is. Azt a kérelmét azonban, hogy államsegélyezésben való részesítését a kerület is támogassa, nem teljesítette a közgyűlés, hanem az ügyet bővebb megfontolás és reálisabb költségvetés készítése végett vissza küldi az iskolát fenntartó testületnek. A főiskolai gazdasági tanács jegyzőkönyvei alapján egész sereg kollegiumi ügy került ma szőnyegre. Nagy örömmel hallás köszönettel értesült a közgyűlés a fő-

iskolai tápintézett és az énekkar javára tett négy rendbeli alapítványról, melyek közül három: kegyesözvegy asszonyok hitbuzgóságából ered. A legnagyobb közel 30 ezer forint értékű alapítvány tejöve még mindig ösmeretlen kíván maradni a nyílvánosság előtt. A kollégium háztartására nézve különösen messzekiható jelentőséggel bír *György Endre* egyházkerületi tanácsbírónak a főiskolai pénztárnok halála következtében tett azon indítványa, hogy a főiskola összes vagyonának, a reábizott alapítványnak kezelése jövőben valamely pénzügyintézetnek adassék át, amikor is a pénztárnoki hivatal beszüntetnének. E kérdés felett a tavaszi közgyűlésen dönt a kerület. Addig a főiskolai gazdasági tanács tanulmányozni fogja. Számos iskolai ügyet tárgyalt le még a közgyűlés, mely déli 12 órakor véget ért. Az elnökség előtt *Szabó János* békés bánási esperes tolmácsolta a közgyűlési tagok köszönetét a tanácskozássok tapintatos vezetéséért. A közgyűlés *Kiss Áron* püspöknek és gr. *Dégenfeld József* helyettes világi elnöknek elismerését fejezte ki.

— **Ifjúsági egyletek köréből.** A főiskola hittanszaki önképző társulata tegnap délután megállapította a reformáció idej emlékfünnyéjének programját. E szerint megnyitó beszédet mond dr. *Erdős József* felügyelő tanár. Egy hazai és egy külföldi vonatkozású egyháztörténelmi rajz készítésével megbízták *Soltész Elemér* és *Sáfrány Lajos* 4. thkat. Szavalt fog *Bagaméri Károly* 2. th., míg *Juhász László* elnök záróbeszédet mond. Az ünnepélyen a főisk. énekkar is működni fog. — A hittanszaki önképző társulat is tegnap délután tartotta alakuló gyűlését dr. *Erdős József* theologiai dékán, mint felügyelő tanár elnöke alatt. A tisztikart következőleg alakították meg: Elnök szótöbbséggel *Juhász László* esküdt felügyelő. Alelnök *Losonczy Endre* esk. fel. Főjegyző *Soltész Elemér* 4. th. Aljegyző (egyszersmind titkár s könyvtárnok) *Bagaméri Károly* 2. th., mindannyian közfelkiállással. Lapszerkesztők *Sáfrány Lajos* és *Veress Zoltán* 4. th. k. — A gimnaziumi önképzőkör is most alakult meg. Elnökké választották egyhangulag *Szilágyi Sándort* (8 o.) alelnökké: *Farkas Imrét* (7 o.) titkárrá: *Pályi Pált* (8 o.) Főjegyzővé: *Bokor Sándort* (7 o.) pénztárnokká: *Tóth Istvánt* (7 o.) választmányi tagokká: *Madarassy Gyulát* (8 o.) *Szöke Lajost* (7 o.)

— **Az iparos tanoczkör a megnyitása** késedelmet szenved, amiatt, mert az czélta kiszemelt *Barcsai féle ház* megvételét a bel-

— **Eljegyzés.** Özvegy *Klein Józsefné* bájos és kedves leányát *Erneszt* kisasszonyt eljegyezte *Groszmann József*.

— **Uj fe ügyelő a körkemencében.** A városi téglagyár felügyelőjére a nemrégben elhunyt *Agoston János* helyére a tanács *Horváth István* helybeli lakost, gépészt nevezte ki.

— **Ertesítés.** *Szalay Béla* dr. az összesgyógytudományok tudora, városunk előnyösen ismert nagy szakképességű orvosa a fegyvergyakorlatról visszatérvén, orvosi működését újból megkezdi. Lakása *Batthyány utca*. *Simonffy ház*.

— **Dr. Sichertmann Adolf** fogorvos hazaérkezvén rendelését Nagyuj-utca 1708. sz. alatt tovább folytatja. Rendelő órák: d. e. 9—12. d. u. 2—6-ig.

Rendőri hírek.

— *A Debreczeni Ellenör* saját tudósítójától. — Debreczen, szeptember 26.

— **Dezentor bádogos.** *Kukucs János* helybeli bádogoslegény nagyon megunhatta a bádogos mesterségét. Végre is öntöző kannákat és esőcsatornákat csinálni nem tartozik

a legelőkelőbb foglalkozások közé. *Kukucs János* egy szép napon kikukucska a világba és végleg eltűnt a kilyukadt bádgos kupák és esőcsatornák világából. Gazdája: *S. Racha József* feljelentésére nyomozták. — (*Vidám gazda*.) *Teremi János* gazda tegnap ugyan csak felöntött a garatra. Be volt rugva mint egy félisten és duhajkodott, a mint csak debreczeni gazda tud. Kiállott a *Csapó-utca* szegletére és ostorával csapkodta a járóke-lők lába szárait. A rendőr megszóította a duhaj *Terem*it. *Teremi* erre belekötött a rendőrbé is, a ki aztán bevitte a *vidám* fiut. — (*Tóth Mari* a *kaszárnyában*.) *Tóth Mari* eselédleányt ma hajnalban megcsípték a *kaszárnya* környékén. A *kaszárnyából* jött, hogy mit csinált ott, azt nem tudják. Lezarták. — (*Szunyogh pénzügyigazgató*.) tegnap este 1 negyed 8 órakor *bérekocsin* hajtattott haza a családjával. A *Hungária* előtt szembejött velük egy *panorámás* kocsi, melylyel a fiakker oly szerencsétlenül ütközött össze, hogy a pénzügyigazgató ur kis leánya kiesett a kocsiából és megsérült. A rendőrség folytatja a vizsgálatot. — (*A börtön lakói*.) A rendőrségi börtönnek ma három új lakója érkezett: *Tóth Mari* erkölcstelenségért, *Ormos Margit* tajtalankodásért, *Csanádi Sándor* részegeskedésért. — Béke velük!

ORSZÁGGYÜLÉS.

A képviselőház megnyitása.

Budapest, szeptember 26. (*A Debreczeni Ellenör* eredeti távirata.) A képviselőházat ma délelőtt tizenegy órakor nyitották meg a kabinet jelenlétében.

Az ülés elején *Szilágyi Dezső* elnök meghatott szavakban jelentette be a *József főherceg* családját ért gyászesetet: *László főherceg* szerencsétlen halálát.

A Ház elhatározta hogy *József főherceg*hez részvétíratot intézzenek.

Bejeleníti tovább *Szilágyi elnök* azokat a képviselői választásokat, melyek a szünidő alatt történtek.

Ugron Gábor erre felszólalva kifogásolja, hogy *Balla* képviselő lemondását titokban tartották, úgy, hogy az ellenzék csak az utolsó percekben intézkedhetett az új választást illetőleg.

Szilágyi elnök konstataálta, hogy a választást kellő időben tüzték ki. E kérdésben napirendre térnek.

Ugron Gábor újabb felszólalásában feleletet sürget ama interpellációjáról, melyet *Batthyányi* volt miniszterelnök arczképére vonatkozólag adott be. — *Bánffy Dezső* miniszterelnök általános helyeslés között világosította — tel *Ugron*t, hogy *Batthyányi* miniszterelnök arczképe már ott van a többi között a budavári palotában.

Megállapították, hogy hétfőn az expozét, és az egyházközponti javaslatokat veszik tárgyalás alá.

Ülés vége délután egy órakor.

A főrendiház ülése.

Budapest, szeptember 26. (*A Debreczeni Ellenör* eredeti távirata.) Ma nyitották meg a Muzeumban a főredék házat is, a legcsekélyebb érdeklődés nyilvánulása mellett.

Az ülés alig öt perczig tartott. Az elnök a konvenczióális szavak kíséretében, egyszerűen megnyitottak jelentette ki az új ülészakot. Egyébb nem került szőnyegre a rövid ülésen.

Gyulai Pál gyásza.

Budapest, szeptember 16. (*A Debreczeni Ellenör* eredeti távirata.) *Szendrey Ignác*, *Petőfi Sándor* nejeinek: *Szendrey Julának* édes apja, *Gyulai Pál* apósa ma hirtelen elhunyt. Az elhunyt öreg urat széles körökben gyászolják.

REGÉNY

Hat napig kerékpáron.

— Utazások egy teáskanna körül. —

Írta: KRÚDY GYULA.

(Folytatás.)

— Kolosszális munka volt, mi? — szokta kérdezni és rossz néven veszi, ha nem bölingatunk beleegyezőleg.

Márton utálja ezt a pipát, ép úgy, mint a papucsokat.

Azt mondta, hogy azokkal még a paradicsomban se szeretne együtt lenni.

No, a papucsok is sanda jószágok. Ilyen papucsai nem lehetnek másnak, csak Györgynek. György tiszteletbe tartja őket és azt beszéli róluk, hogy azokat a nagyapja első ideálja bimezte, de éa megvallom, nem szeretnék olyan nagyapát, a ki papucsokat hagy rám, melyeket az első ideálja himzett. Azt tartom, hogy igyekezzen mindenki először olyan ideált választani, a ki felruhazza őt minden szükségessé, a melyek egy jóra való családapának kellene: papucsot, taplósapkát, dohányzaeszköt, szivartárczát, pénzeserszényt, néhány tucsat harisnyát, téli shawlt, kötött kezyüket, érvédőket és himzett zsebkendőket csináltasson minden felebarátom az első ideáljával.

A második ideálunkból, fájdalom, rendszeresen későn ábrándulunk ki és itt elmaradnak a kötött jó téli kezyük és meleg shawlok és ha, felebarátom, télen dideregve kószálsz az utcákon, gondold az én tanácsaimra, mert a te második ideálotól nem varhatsz egyebet egy csomó vásott kölyöknél, a kik téged mind rabsozójáknak néznek, de vénségedre elfelednek.

Györgynek a papucsai más sajátossággal is rendelkeztek valamikor régen mikor még élt Pini.

Pini egy sánta, vén szarka volt, a kit a végzet arra kárhoztatott, hogy György körül az inasi teendőket végezze. György ha elfeledt valamit elrakni, a Pini mindjárt figyelmeztette rá. Pini Györgynek egy hét alatt épen huszonhárom zsebkését tolvajlotta el. Ingombjai és pénze Györgynek csak ritkán volt még a Pini idejében, így a sánta szarkának egészen a tizenötökrajzáros penecziusokra kellett szorítkozni.

Ez a Pini csinált Györgyből rendes embert.

Pini egyszer egy pajkos fiu agyonütötte egy tégladarabbal, de György azóta is megtartja a katonás pontosságot, hogy mindent zár alatt tart odahaza.

Ez a Pini beszélni is tudott. Györgynek valamelyik nagynéjéé volt és ott tanult meg beszélgetni.

— *Bisz fertig, Léni?* — kérdezte mindig este, mikor György hazajött.

Ha György valamit elfeledett, a szarka eszébe juttatta.

György aztán lehozta a czipitit és elővette a nagyapai papucsokat. Ha járkált, a szarka utána ugriandozott és a hogy a papucs nyele járt fel és le és csattogott. Pini megcsipte mindannyiszor a György sarkát.

Pini senkire sem haragudott úgy, mint erre a papucsra. A papucsot szerette György, őtet nem. És aztán György mindig olyan gondosan rakta ezeket a papucsokat.

Pini épusztult, a papucsok még mindig megvannak, de mi azt tartjuk Mártonnal, hogy száz olyan papucsot, mint a Györgyé odaadnánk egy Piniért.

Márton ezen az estén kijelentette, hogy ő ezennel rendes ember akar lenni. Tiszteséges foglalkozás után néz. És kezdi azon, hogy miniket megtanít kerékpározni.

Eldig egyikünk se tudta Mártonról hogy ő kerékpározni is tud.

Márton azonban kijelentette, hogy voltképen nem is olyan nagyon tud, de megtanítani tud akárkit. Az nem áll egyébből, mint veszünk két-két kerékpárt, aztán felü-

lünk rá. Ő megfogja a a kereket, hogy fel ne dőljön, aztán fog kiabálni:

— Lábat! — lábat! — lábat! . . . stb

Ez azt jelenti, hogy a lábunkkal a földet kell érinteni és megtaszítani magunkat. A magassabb oktatásban majd elfogja mondani azt is, hogy hogyan lehet a kerékpárt hajtani, ha a lábunkkal nem érintjük mindig a földet. Ha aztán jól megtanultunk elmegyünk utazni kerékpáron és irunk közösen egy munkát, a melyeknek az lesz a címe hogy: *Hat napig kerékpáron.*

Nem lehet eltagadni, hogy ez a Márton tud jóra való fiu is lenni. Az sem határoz, hogy óránként, mint tanítási díja, harmincz krajczárt kér.

Egész este arról az utazásról beszélünk. György kijelentette, hogy holnap elhozza a nagyapja térképét, abba majd kijelöljük az utvonalat.

És meg csak annyit jegyeztem meg, hogy milyen furcsa az, hogy Györgynek minden holmija nagyapai örökség, aztán kikerestem a lapból, mert a teáskanna már egészen kiürült, hogy mikép szól az ülés befejezésénél a képviselőház elnöke, aztán elmentek a fiuk.

(Folyt. köv.)

Vegyes hírek.

* **Az anya büne.** Nyiregyházán titokzatos büntények jött nyomára a rúndórség. Vagyonos uri asszonyt fogtak el az anyával együtt, kik azzal vannak vádolva, hogy egy négy napos magzatot megöltek. — A büntény úgy derült ki, hogy a képviselői beszámoló beszéd alatt egyik rendőr biztos véletlenül hallotta, a mint két. gazdaember arról beszélgetett, hogy valamelyik tanyán egy újszülött gyermeket kínáltak tartá-ra, a kit „egy-két nap alatt is lehet temetni.” Ennek a beszélgetésnek a nyomán indult meg a rendőrinnyomozás, mely kiderítette, hogy özv. *Biró Józsefné* egyik tiszamenti községből Nyiregyházára költözött. A csinos özvegy birtokának megfelelő háztartást vitt, fogatot, kocsit tartott. — A kocsis igénytelen emberke volt s mégis megtörtént, hogy a csinos özvegy szemét vetett rá. A dolog nem maradt következmények nélkül. A kis vendéget nem látták szívesen mert az özvegy és a felnőtt leányai resteltek a dolgot. A gyermeket dajkaságba akarták adni, de nem s került. Így történt aztán, hogy a baba bucsut vett az árnyékvilágtól. — *Négy napos korába, éjnek idején Kralovánszkyné bába átadta egy sirásonak, a ki 2 frt borraivalért elásta a hullát* Ezen eredmény alapján a kir. törvényszék vette kezébe az ügyet és e hó 20-án felásattak egy friss sirgödrot a vasut melletti temetőben. *Közönséges papirdobozban volt ott eltemetve egy négy napot élt kis gyermek holt-teste s az orvosi bonczolás kiderítette, hogy a szerencsétlen gyermek erőszakos módon halt meg: megfulasztották.* A gyermek édes anyját és nagyanyját letartóztatták.

Közgazdaság.

Budapesti árú-tőzsde.

Gyenes és Balog gabona-bizományi üzlet (Náder t. 6. sz.) tudósítása a „Debreceni Ellenőr” részére

Budapest, szeptember 25.

Napi jelentés.

Gabona-üzlet. Buzát ma jól kínáltak a vételkedvű kedvező volt, s az irányzat meg-szilárdult, elkeit 60,000 mm. néhány krral magasabb áron.

Ela dások:

Tiszavidéki uj 900—82 mm. 6. 70 frt. 200—32 mm. 6.77 frt. 200—81 mm. 6.60 frt 200—81^s mm 6.65 frt .100—81 mm. 6.57 frt 500—80 mm. 6.50 frt. 300—80 mm. 6.55 frt. 1000—80 mm. 6.55 frt 400—81^s mm. 6.65 frt. 300—81 mm. 6.47 frt 100—80 mm 6.45 frt. 100—80^s mm. 6.70

3 havi időre

Határ-idő-üzlet. Amerikából érkezett szilárd árfolyamokat jelentettek, mire nálunk szilárdan indult az üzlet buzában, s élénk üzletmenet mellett zárult is. Tengeri szintén igen szilárdan indult, s élénk vásárlási kedv mellett zárlatig szilárd is maradt. Zab és rozs némileg szilárdabbak.

Zárlat 1 óra:

	frt
B u z a szept.-októ-berre 1895	6.31—6.32
„ márcz.-ápr.-ra 1895.	6.82—6.83
R o z s szeptem.-okt.-re 1895	5.73—5.75
„ márcz.-ápril-ra 1896.	6.12—6.14
Tengeri jul.-aug-ra 1895	5.40—5.50
„ máj.-júniusra 1895	4.55—5.56
Z a b őszre 1895	5.65—5.68
„ márcz.-ápril-ra 1896	5.95—5.97
Repeze aug.-szept. 1895	10.99—

Zárlat 4 óra:

	frt
B u z a szept.-okt. 1895	6.30—6.32
„ márcz.-ápr. ra 1895.	6.81—6.82
R o z s szeptem.-okt.-re 1895	5.72—5.68
„ márcz.-ápril-ra 1896	5.12—5.96
Tengeri jul.-aug. ra 1895	5.40—5.45
„ máj.-június.-ra 1895	5.55—5.57
Z a b őszre 1895	5.66—5.62
„ márcz.-ápril-ra 1866.	5.95—5.98
Repeze aug.-szeptre 1895	9.50—9.60

Időjárás borult.

Érték-tőzsde.

(A debreceni „közgazdasági bank részvény-társaság” közlése 1895. szept. 26 án.)

Államadósság:

Magyar aranyjárdék 4% — —	121.50	122.—
„ vasuti beruházási köt. 4 1/2% —	124.25	125.25
„ koronajárdék 4% — —	99.40	99.90
„ regále vált. kötvény 4 1/2% —	101.—	102.—
Oszták aranyjárdék 4% — —	122.—	122.50
Egységes állam kötvény 4 1/2% —	100.75	101.25
Tisza-szegedi 4%-os nyereségy-sors.	147.50	148.50

Részvények:

Magyar hitelbank részvény — —	487.—	487.50
Oszták hitelbank részvény — —	401.80	402.50
Magyaripar- és kereskedelmi bank. r.	131.—	131.—

Sorsjegyek:

JMagyar jelzálogbank 4%-os sorsj.	128.50	120.50
„ „ 3%-os „	109.25	110.—
Oszták földhitel. sorsjegy 3%-os	117.—	118.—
Nagyar vöröskereszt sorsjegy —	11.78	11.72
Oszták „ „ „ — —	17.70	18.10
Olasz „ „ „ — —	13.50	13.70
Bazilika sorsjegy — — — —	7.50	8.90
Jó-sziv „ — — — —	3.20	3.40

Pénznomok:

Cs. és kir. arany — — — —	5.68	5.75
10 márkás arany — — — —	11.78	11.82
30 frankos arany — — — —	9.54	9.58
1 Sovereigns — — — —	12.01	12.09

Kőbányai sertés vásár.

Szept. hó 25. Hízott sertés árak: 1 Magyar első rendű: 1 Oreg nehéz (páronként 400 kg gramm felüli súlyban) 36 krtól 37. krig Öreg közép (páronként) 300—400 kilogramm 34.-tól— 37— krig. Fialat nehéz (páron-

kint) 320 kilogramm felüli sulyban
54-55 krig. Fialat közép (páronkint)
Fialat 20 kilogramm sulyban 54-55 krig
sulyban könnyü (páronkint 250 kgm. terjedő
sulyban) — krtól — krig. II. Magyar
szedett Nehéz (páronkint 280 kg. felüli
220-280 — krig. Közép (páronkint
200 krig. — tej. sulyban) —
— Könnyü (páronkint 220 kg. terjedő
sulyban — krtól — krig.

Szerkesztői posta.

V. I. Ha beleegyeznek abba, hogy a különbek, szép fordítást itt-ott kijavítsuk, szívesen helyt adunk annak lapunkban. Választ kérünk.

Régi előfizető. Minden embernek az az első kötelessége, hogy igaz uton járjon. Önt nem találtuk sem a régi, sem az új előfizetők között. De még, ha úgy volna is, az előfizetési bárcza még nem szolgál belépti jeggyel a tárczarovatba. Nálunk az a fő, hogy a közlemények jól legyenek megírva, és ha jó tárczákat kapunk nem nézzük, hogy az illető előfizetőnk-e vagy nem? Az Ön beküldött írása azonban sem úgy sem így nem közölhető. Hogy is mondja a „Tetemre hívás”ban Arany: Vissza neki . . . . .

Hangulat. Ha még egyszer lopott verset küld be irgalmatlanul közzét eszszük nevét olyan kövér betűkkel amilyenre még a legöregebb reklám plakátok sem emlékeznek.

Emlékkönyv. Az „Emlékkönyvek”-be való írás már divatját multa, ha azonban ön mégis szeretne abba a bizonyos könyvbe írni, szívesen szolgálunk ezzel a négy soros versecskével

„Mi az élet? kérdezd a virágot,
Melyet az ősz száráról levágtott.
Az a virág azt feleli néked,
Oh! ne kérdezd . . . szenvedés az élet.

Vasuti menetrend.

— Érvényes 1895. május hó 1-től. —
Egységes vasuti idő szerint.

Debreczenből indul:

Budapest felé (gyorsvonat)	reggel 8 ó. 40 p.
Budapest—Nagyvárad felé	délután 12 ó. 36 p.
"	este 10 ó. 31 p.
P.-Ladány—Nagyvárad felé 1)	délután 3 ó. 48 p.
"	délben 12 ó. — p.
"	este 8 ó. 15 p.
Csak P.-Ladányig vegyes vonat.	délután 4 ó. 07 p.
Szatmár—M.-Sziget felé	este 8 ó. — p.
Szatmár—M.-Sziget felé	éjjel 3 ó. 05 p.
Csak Szatmárig	reggel 5 ó. 15 p.
Miskolcz-Kassa felé	reggel 8 ó. 25 p.
Miskolcz—Kassa felé	este 8 ó. 05 p.
Szerencs—S.-A.-Ujhely—Kassa felé	délután 4 ó. 02 p.
"	délután 5 ó. 04 p.
"	reggel 6 ó. 04 p.
H.-Böszörmény—Bü 1-	vásártérről reggel 5 ó. 48 p.
Sz.-Mihály felé	m. á. v.-től " 6 ó. 04 p.
"	m. á. v.-től " 3 ó. 57 p.
"	vásártérről " 4 ó. 10 p.
"	m. á. v.-től " 5 ó. — p.
Füzes-Abony felé	vásártérről " 5 ó. 13 p.
Ohat—Kócs—Polgár felé	m. á. v.-től d. u. 4 ó. 12 p.
"	vásártérről " 4 ó. 22 p.
Derecske-Nagy-Léta felé r. 8. ó. 35 p. és d. u. 4 ó. 17 p.	

1) P.-Ladánytól gyorsvonat.

Budapestre érkeznek:

a reggel 8 ó. 40 p.-kor induló gy. v. d. u.	1 ó. 50 p.
a déli 12 ó. 36 " " sz. v.	este 8 ó. 10 p.
az este 10 ó. 31 " " " reggel	5 ó. 45 p.

Budapestről Debreczenbe indul:

a délután 3 ó. 47 p.-kor érkező sz.-v. reggel	9 ó. 40 p.
az este 7 ó. 09 p.-kor érkező gy. v. délután	2 ó. 15 p.
az éjjel 2 ó. 40 " " sz. v. este	7 ó. 05 p.
" " 2 " 40 " erk. sz. v. (P.-Ladányig gy. v. átszállással) este	9 ó. 15 p.

Debreczenbe érkeznek.

Budapest—Nagyvárad felől	délután 3 ó. 47 p.
"	(gyorsvonat) este 7 ó. 09 p.
"	éjjel 2 ó. 40 p.
Nagyvárad—P.-Ladány felől	reggel 7 ó. 41 p.
Csak P.-Ladánytól	reggel 4 ó. 55 p.
M.-Sziget—Szatmár felől	reggel 7 ó. 50 p.
"	délután 12 ó. 16 p.
"	este 10 ó. 16 p.
"	este 7 ó. 45 p.
Csak Szatmártól	reggel 8 ó. 07 p.
Kassa-Miskolcz felől	reggel 8 ó. 07 p.
Kassa—S.-A.-Ujhely—Szerencs felől	déli 12 ó. 21 p.

Kassa-Miskolcz felől	este 7 ó. 40 p.
B.-Szt.-Mihály—	vásártérről reggel 8 ó. 09 p.
H.-Böszörmény felől	m. á. v.-hoz " 8 ó. 17 p.
"	vásártérről este 8 ó. 35 p.
"	m. á. v.-hoz " 6 ó. 44 p.
Kassáról.	
F.-Abony felől vásártérről	délután 5 ó. 21 p.
"	m. á. v.-hoz " 5 ó. 30 p.
Ohat—Kócs—Polgár felől vásártérről	reggel 7 ó. 50 p.
"	m. á. v.-hoz " 8 ó. — p.
Derecske-Nagy-Léta felől r. 7. ó. 25 p. d. u. 3. ó. 18 p.	

Kiadó és laptulajdonos:

„Osokonal” nyomda és Fadó r.-t.

Felelős szerkesztő: **Eötvös K. Lajos**

Főmunkatárs: **Koncz Ákos.**

1182. v. k. szám.
1895.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. járásbiróságnak 17556.1895. P. sz. végzése folytán közhirrre tétetik, miszerint Özv. Polgár Antalné részére Dobó Sándor és neje debreczeni lakosoktól 800 frt tőke, ennek 1895. évi július hó 1. napjától számítandó 6%-os kamatai és eddig összesen 55 frt 20 kr. perköltség erejéig 1895. évi július hó 29-én bíróság lefoglalt és 1604 frt 60 kr-ra becsült házbutorok, kávéházi felszerelvények, tekeasztalok és egyéb ingóságok **1895. évi szeptember hó 30-án délelőtti 9 órakor** kezdetét vevendő és Csapó-utczán, az „Arany Sas” kávéházban Liederman Mihály 920 frt tőkekövetelése és jár. özv. Széll Jánosné és felperes társai 549 frt tőkekövetelése és jár. — végre a Takarékos és hitelintézet 200 frt tőkekövetelése és jár. kielégítése végett is egyidejűleg megtartandó nyilvános bírói árverésen, a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alól is el fognak adatni.

Debreczen, 1895. évi szept. hó 19-én.

Török Péter

bírói kiküldött.

Szives tudomásul!

Az egész országban oly nagy hírnévnek örvendő

brassói és gácsi

gyapjuposztókból

már raktárunkra érkeztek az

ősz és téli ujdonságok.

Mindég készletben vannak

FIU INGEK

darabja 1 frt 25 kr.

Férfi Chiffon ingek

1 frt 50 krtól kezdve.

A hirneves Schroll-féle Chifonokból

190, 2.20, 2.60

GALLÉROK, KÉZELŐK,

nyakkendők, harisnyák,

E S E R N Y Ő K

1 frt 10 krtól kezdve.

Szabó Lajos fiai

Debreczen, Rózsatér.

Kivánatra vidékre mintákat készséggel

küldünk.

Keil Alajos-féle

Padlózat-fénymáz

(Glasur)

legkitünőbb mázoló-szer puha padló számára. 1 nagy palaczk ára frt 1.35.
1 kis palaczk ára 68 kr.

Viasz-kenőcs

legjobb és legegyszerűbb beeresztő-szer kemény padló számára, 1 köcsög ára 60 kr.

Arany-fénymáz

képkeretek stb. bearanyozására. Egy kis palaczk ára 20 kr.

Fehér „Glasur”-fénymáz

Legjobb szer mosdó-asztalok, ajtók, ablakdeszkák stb. ujjonni befestésére. 1 kis doboz ára 45 kr. — 1 nagy doboz ára 75 kr.

Mindenkor kapható:

Szent-Királyi Tivadarnál, Debreczenben.

7058.   ált.
1895.

Hirdetés.

A néhai Balogh Lajos hagyatékához tartozó összes ingóságok (butor, gazdasági felszerelés, kocsik) **a f. évi 1895. október hó másodikán d. e. 9 órakor** a zsigvásár téren Czegléd utcán dobszó mellett nyilvános árverésen azonnali készpénz fizetés mellett elfognak adni.

Debreczen, 1895, szeptember 4.

A városi árvaszék.

A kőbányai

KIRÁLYSÖRFŐZŐ

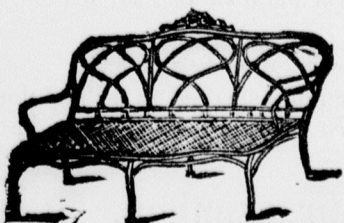
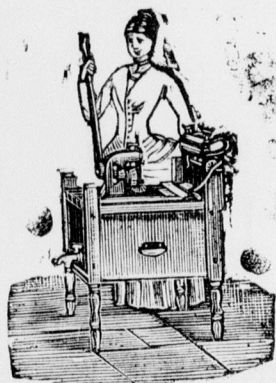
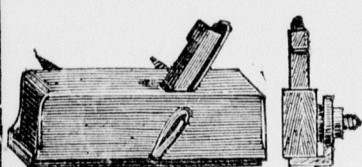
részvénytársaság

tisztelettel értesíti a n. é. közönséget, hogy **sör** gyártmányainak elárusítását megkezdte és azokat:

Ászok, Király, Márcziusi, Korona és Bajorsör

elnevezéssel hordókban és palaczkokban hozza forgalomba.

➡ Kivánatra árjegyzék ingyen és bérmentve. ➡

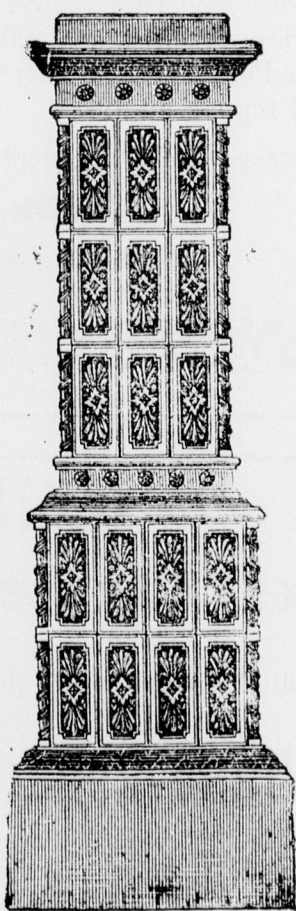

TÓTH GYULA

DEBRECZEN,

városház épületben, és Hatvan- és főutczák sarkán.

Legjutányosabb bevásárlási forrás vas-, szerszám-, épület és butorvasalás czikkekben, valamint konyhafelszerelésben.

Legnagyobb raktár vasbutorok-, gyermek- mekkocsik- fürdőkádak-, és vaskonyhákból.

A világhírű Budweiszi porcellán kályhák egyedüli főraktára, a legjutányosabb versenyárak és 5 évi jótállás mellett.

